

Bilag 18

Dansk Jagtforenings Sekretariat.

København, den 19. marts 1952.

Til regering og rigsdag.

Den 1. februar 1952 er følgende skrivelse tilstillet finansminister Thorkil Kristensen:

Dansk Jagtforening tillader sig herved under henvisning til det af vor forhandlingsdelegation overfor den højtærede finansminister mundtligt fremførte angående bortfald pr. 1. april 1952 af den såkaldte „patronskat“ at gentage og uddybe det af delegationen anførte.

Patronskatten betragtes af vore medlemmer som en uretfærdig særbeskatning af en enkelt gruppe statsborgere. Jagten er for hovedparten af danske jægere en sport, og man finder det urimeligt, at en enkelt sportsgren skal særbeskattes fremfor andre sportsudøvere.

Patronskatten har i praksis vist sig skadelig for jagthusholdningen og vildtplejen. Når patronerne, der i forvejen koster 50 à 60 øre, yderligere fordyres med 30 øre i patronskat, er dette ensbetydende med, at hovedparten af de jævne jægere ikke vil afse patroner til bekæmpelse af krager, skader, væseler, ja, endog ræve, således at skadevildtet ikke holdes tilbørligt nede, hvilket medfører en betydelig forringelse af den øvrige vildtbestand.

Afgiften på patronerne er ligeledes medvirkende til stigning af vildtpriserne, hvorved et ellers forholdsvis billigt og godt næringsmiddel fordyres, specielt for forbrugerne i byerne.

Endvidere er afgiften på patronerne så fordyrende for disse, at arbejdet med flugtskydning og instruktionskursus, specielt med henblik på oplæring af de unge jægere i bøssens rette brug, praktisk talt helt har måttet indstilles, hvilket man indenfor organisationerne højligt beklager, idet man anser sådan indøvelse af bøssens brug for stærkt påkrævet netop overfor de unge jægere for at undgå eller i hvert fald indskrænke vådeskudulykkernes antal.

Vi skal yderligere bemærke, at for så vidt man gennem loven har tænkt sig hermed at nedbringe jægerens antal og herved formindske forbruget, så er dette i hvert fald ikke opnået, idet jagtkortløsernes antal nu opgives at være ca. 110 000 i det sidst forløbne år.

Endelig skal vi bemærke, at loven i praksis er så let at omgå, specielt ved at jægerne selv omlader deres patroner. Ganske vist er også fænghætter belagt med en afgift på 30 øre, svarende til patronskatten, men dels er fænghætter så uhyre lette at medbringe fra udlandet, dels er jægerne selv i stand til at erstatte disse på anden måde.

I praksis vil det derfor væsentligst blive de jægere, der ikke kan tænke sig at forsøge en omgåelse af loven, der rammes af denne, og indenfor denne gruppe vender afgiften den tungé ende nedad, idet den går hårdest ud over de dårligst økonomisk stillede.

Efter vor opfattelse er loven lige så uigennemførlig i praksis, som rejse skatten til Norge og Sverige var, og den er mindst lige så upopulær og forhadet blandt flertallet af vore medlemmer og danske jægere i det hele taget.

Vi tillader os derfor så indestændigt, som det er os muligt, at henstille til den højtærede finansminister, at denne særbeskatning af jægerne ved lovens bortfald den 1. april 1952 ikke søges forlænget.

I ærbødighed

K. S c h a c k.